

Arrest

nr. 224 915 van 13 augustus 2019
in de zaak RvV X / VIII

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat A. LOOBUYCK
Langestraat 46/1
8000 BRUGGE

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE VIIIste KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Iraakse nationaliteit te zijn, op 8 februari 2019 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 7 januari 2019.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 17 mei 2019 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 20 juni 2019.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken F. TAMBORIJN.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat M. KALIN *loco* advocaat A. LOOBUYCK en van attaché L. VANDERVOORT, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker kwam op 19 augustus 2018 toe op het Belgische grondgebied en diende op 5 september 2019 een asielaanvraag in.

1.2. De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) trof op 7 januari 2019 een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Verzoeker werd hiervan op 8 januari 2019 per aangetekend schrijven in kennis gesteld.

Dit vormt de bestreden beslissing waarvan de motieven luiden als volgt:

“A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u een soennitische Koerd afkomstig uit het dorp Malkichan nabij Sheikhan in Centraal-Irak. U bent in dit dorp op 4 december 1999 geboren. Kort voor uw geboorte zou uw vader zijn vermoord. Uw moeder zou u vervolgens hebben afgestaan aan uw oom, de broer van uw vader. U zou sindsdien geen contact meer hebben gehad met uw moeder. U zou zijn opgevoed door uw oom en zijn vrouw die acht kinderen hebben. Alle kinderen, op één na, zouden jonger zijn dan u. Omstreeks het jaar 2000 zou u samen met uw familie zijn verhuisd naar Gogjali nabij Mosul, waar u opgroeide. U bent tot ongeveer uw twaalfde naar school gegaan. Desondanks zou u niet kunnen lezen of schrijven. U heeft nooit gewerkt. U zou in 2014 samen met de familie van uw oom naar een dorp in de buurt van Sheikhan verhuisd zijn. In 2018 zou uw oom één van de moordenaars van uw vader hebben vermoord en een andere hebben verwond. Hij zou u toen hebben laten weten dat jullie niet langer in Irak konden blijven. Op 2 augustus 2018 zouden jullie naar Turkije gereisd zijn, waar jullie op 5 augustus 2018 aankwamen. Op 8 augustus 2018 zou u alleen verder gereisd zijn naar België, waar u op 18 augustus 2018 aankwam.

Ter staving van uw asielaanvraag legde u enkel kopies voor van uw identiteitskaart en van uw bewijs van nationaliteit.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

Het CGVS benadrukt vooreerst dat de bewijslast inzake de gegrondheid van een verzoek om internationale bescherming in beginsel op de verzoeker zelf rust. Dit basisprincipe is wettelijk verankerd in artikel 48/6, eerste lid Vw. en wordt uitdrukkelijk erkend door het UNHCR (zie: UNHCR, Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié, Genève, december 2011, § 196), het Hof van Justitie (HvJ, C-465/07, Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, 2009 en HvJ, C-277/11, M.M. t. Ierland, 2012) en het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (EHRM, Saadi t. Italië, nr. 37201/06, 28 februari 2008, § 129 en EHRM, NA t. Verenigd Koninkrijk, nr. 25904/07, 17 juli 2008, § 111). Het is derhalve in de eerste plaats **uw verantwoordelijkheid en plicht** om de gegevens te verstrekken die nodig zijn voor een correcte beoordeling van de feiten en omstandigheden waarop u zich beroept. Dit neemt niet weg dat de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen voor de bepaling van de relevante elementen van dat verzoek met de verzoeker dient samen te werken.

Deze samenwerkingsplicht in hoofde van het CGVS bestaat er in de eerste plaats in dat het CGVS nauwkeurige en actuele informatie verzamelt over de algemene omstandigheden in het land van herkomst (HvJ, C-277/11, M.M. t. Ierland, 2012, §§ 65-68; EHRM, J.K. e.a. t. Zweden, nr. 59166/12, 23 augustus 2016, § 98). Dit vloeit logischerwijze voort uit het feit dat het doel van de procedure voor de toekenning van internationale bescherming er in bestaat na te gaan of een verzoeker al dan niet nood heeft aan internationale bescherming, en bij de beoordeling van deze beschermingsnood niet alleen rekening moet worden gehouden met de persoonlijke omstandigheden van de verzoeker, maar ook met algemene omstandigheden in het land van oorsprong op het tijdstip waarop een beslissing wordt genomen (artikel 48/6, § 5 Vw.).

Wat de persoonlijke omstandigheden betreft, spreekt het voor zich en wijst ook het EHRM er op dat een **verzoeker** in wezen **de enige partij is die in staat is om informatie over zijn persoonlijke omstandigheden te verschaffen**. Bijgevolg rust de bewijslast, voor wat de individuele omstandigheden betreft, in beginsel op de schouders van de verzoeker, die zo spoedig mogelijk alle elementen ter staving van zijn verzoek om internationale bescherming dient neer te leggen (EHRM, J.K. e.a. t. Zweden, nr. 59166/12, 23 augustus 2016, § 96).

In het licht van het voorgaande en overeenkomstig artikel 48/6, § 1, eerste lid Vw. bent u derhalve verplicht om van bij aanvang van de procedure **uw volle medewerking** te verlenen bij het verschaffen van informatie over uw verzoek om internationale bescherming, waarbij het aan u is om de nodige feiten en **relevante elementen** aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze kan beslissen over het verzoek om internationale bescherming. Deze relevante elementen omvatten luidens artikel 48/6, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet onder meer, doch niet uitsluitend, uw verklaringen en alle documentatie of stukken in uw bezit met betrekking tot uw identiteit, nationaliteit(en), leeftijd, achtergrond, ook die van de relevante familieleden, land(en) en **plaats(en) van eerder verblijf**, eerdere verzoeken, reisroutes, reisdocumentatie en de redenen waarom u een verzoek indient.

Niettegenstaande u tijdens uw persoonlijk onderhoud uitdrukkelijk gewezen werd op de medewerkingsplicht die op uw schouders rust (zie notities persoonlijk onderhoud, vragen 116 en 118), blijkt uit het geheel van de door u afgelegde verklaringen en de door u voorgelegde stukken duidelijk dat u niet heeft voldaan aan deze plicht tot medewerking.

Er werd immers vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw beweerde regio van herkomst in Irak. Dit is nochtans belangrijk voor de inschatting van uw vrees voor vervolging en uw nood aan subsidiaire bescherming. Het belang duidelijkheid te verschaffen over uw herkomst kan niet genoeg benadrukt worden. De werkelijke streek van herkomst is van essentieel belang voor het onderzoek van de nood aan internationale bescherming. Het is immers de regio van herkomst in functie waarvan de vrees voor vervolging en het risico op ernstige schade zal onderzocht worden. Indien doorheen het onderzoek van het dossier moet worden vastgesteld dat een verzoeker geen zicht biedt op zijn reële verblijfssituatie of regio van herkomst, dient te worden besloten dat de asielmotieven, die zich er zouden hebben voorgedaan, niet aangetoond worden. Een verzoeker die over zijn eerdere verblijfplaatsen ongeloofwaardige verklaringen aflegt en daardoor het voor de asielinstanties onmogelijk maakt vast te stellen dat hij ook werkelijk afkomstig is uit een streek waar er een risico op ernstige schade bestaat en of hij niet de mogelijkheid heeft zich in een streek te vestigen waar geen zo een risico bestaat, maakt bovendien niet aannemelijk dat hij nood heeft aan subsidiaire bescherming.

In casu werd vooreerst vastgesteld dat u erg incoherente verklaringen aflegde over uw verblijfplaatsen in Irak. Tijdens het persoonlijk onderhoud voor de Dienst Vreemdelingenzaken verklaarde u uitdrukkelijk dat u uw ganse leven, van bij de geboorte tot aan uw vertrek uit het land, in Gogjali bij Mosul heeft gewoond (zie notities persoonlijk onderhoud DVZ, vraag 10). Op het Commissariaat-generaal legde u in dit verband erg afwijkende en allesbehalve coherente verklaringen af. Eerst verklaarde u altijd in uw geboortedorp Malkichan (Sheikhan) te hebben gewoond. Vervolgens paste u uw verklaringen aan en liet u optekenen in 1999 naar Gogjali te zijn verhuisd. Wanneer u werd gevraagd of u zeker was van het jaar 1999 paste u opnieuw uw verklaringen aan en deze keer liet u optekenen pas in het jaar 2010 naar Gogjali te zijn verhuisd. Omdat u zo onduidelijk was, werd een korte samenvatting gegeven van uw verklaringen die u tot dan toe had gedaan. U werd gevraagd of het klopte dat u in 1999 in het dorp Malkichan was geboren, vervolgens daar bent blijven wonen tot 2010 om dan de laatste jaren in Gogjali te hebben gewoond. U wijzigde evenwel opnieuw uw verklaringen en liet deze keer optekenen dat jullie al in 2000 naar Gogjali verhuisden. U werd er op gewezen dat u erg incoherente verklaringen aflegde over uw woonplaatsen. U stelde nu evenwel dat u in 2000 naar Gogjali bent verhuisd en voegt toe dat u in 2014 naar de streek rond Sheikhan verhuisde omwille van de komst van IS (Islamitische Staat). Dit alles is bijzonder weinig coherent. Omdat u eerder een aantal keer naar het jaartal 2010 verwees, werd u nog gevraagd wat er dan precies in dat jaar was gebeurd, gelet op het feit dat u er uitdrukkelijk naar verwees. U antwoordde nu enkel dat u in dat jaar nog in Gogjali woonde (zie notities persoonlijk onderhoud, vragen 28-39). Deze bijzonder incoherente en tegenstrijdige verklaringen tijdens het persoonlijk onderhoud van 8 november 2018 in verband met uw respectievelijke woonplaatsen doen ernstige twijfels rijzen over de geloofwaardigheid ervan. Bovendien blijkt u nog eens erg tegenstrijdige verklaringen te hebben afgelegd voor de Dienst Vreemdelingenzaken. Immers, daar heeft u laten optekenen in Gogjali te zijn geboren en dus niet in Malkichan. Bovendien heeft bij de Dienst Vreemdelingenzaken met geen woord gerept over een verhuis naar Sheikhan terwijl u tijdens het persoonlijk onderhoud op het Commissariaat-generaal stelt dat u naar hier zou zijn verhuisd omstreeks 2014. U werd op deze opmerkelijke vaststellingen gewezen. In verband met uw geboortedorp ontkende u eerst tijdens het persoonlijk onderhoud voor DVZ te hebben gezegd dat u in Gogjali zou zijn geboren. Onmiddellijk hierna echter liet u wel optekenen dat u voor DVZ had verwezen naar Gogjali als uw geboortedorp (zie notities persoonlijk onderhoud, vragen 81 en 82). In verband met de streek rond Sheikhan, verklaarde u dat men u hier niet naar had gevraagd tijdens het persoonlijk onderhoud voor de Dienst Vreemdelingenzaken. Deze laatste uitleg kan hoegenaamd niet overtuigen aangezien u wel uitdrukkelijk heeft laten optekenen dat u van bij de geboorte tot aan uw vertrek in Gogjali heeft gewoond. U werd hierop gewezen. U antwoordde dat dit niet klopt. Volgens uzelf zou u enkel hebben gezegd dat u op 2 augustus 2018 uit Irak bent gevlucht maar u zou helemaal niets hebben gezegd over Gogjali of Sheikhan (zie notities persoonlijk onderhoud, vraag 83). Dit blijkt evenwel niet uit de notities van het persoonlijk onderhoud voor de DVZ. Bovendien had u uitdrukkelijk verklaard dat het persoonlijk onderhoud voor de Dienst Vreemdelingenzaken vlot was verlopen betreffende de communicatie met de tolk (zie notities persoonlijk onderhoud, vraag 80). Uw incoherente en tegenstrijdige verklaringen over uw woonplaatsen in Irak doen sterke twijfels rijzen bij uw beweringen omtrent uw herkomst.

Vervolgens dient opgemerkt te worden dat u enkel kopies heeft van een identiteitskaart en een bewijs van nationaliteit. Deze hebben uiteraard geen enkele bewijswaarde. U werd gevraagd waar de originele documenten zich dan wel bevinden. U liet optekenen dat deze nog bij uw oom waren in Irak. Ondertussen zou uw oom evenwel net als uzelf het land zijn ontvlucht. In Irak zou u enkel nog met een neef contact

hebben. Hij zou u destijds de kopies hebben bezorgd. U zou via deze neef proberen de originele documenten te laten overkomen. Er werd tijdens het persoonlijk onderhoud afgesproken dat u hiervoor twee weken de tijd zou krijgen (zie notities persoonlijk onderhoud, vragen 1-17 en ook slotopmerkingen). Tot op heden heeft het CGVS evenwel geen originele documenten mogen ontvangen. Deze vaststelling doet verder twijfels rijzen over uw beweerde afkomst.

Voorts dient opgemerkt te worden dat u naar eigen zeggen geen woord Arabisch spreekt. Dit is op zijn minst opmerkelijk te noemen voor een Koerd die beweert zijn hele leven te hebben gewoond in Centraal-Irak. U gaf zelf aan dat in Gogjali, waar u zou zijn opgegroeid en tot ongeveer uw vijftiende zou hebben gewoond, de Arabieren in de meerderheid zijn. U werd erop gewezen dat de meeste Koerden die afkomstig zijn van Centraal-Irak vrij vloeiend Arabisch spreken of toch op zijn minst een grondige basiskennis hebben van het Arabisch. U stelde dat u bijna nooit naar buiten bent gegaan en dit omwille van de problemen waarvoor u Irak bent ontvlucht. Bovendien zouden bijna al uw vrienden Koerden zijn. U liet ook nog optekenen dat jullie bijna nooit van Gogjali naar Mosul stad gingen (zie notities persoonlijk onderhoud, vragen 52 -56). Deze uitleg kan niet overtuigen. Het feit dat u geen woord Arabisch spreekt, voedt verder de twijfels omtrent uw beweerde afkomst.

Verder dient te worden opgemerkt dat u amper antwoorden kon geven op vragen in verband met Gogjali of de streek rond Sheikhan, hoewel u hier naar eigen zeggen heeft gewoond. Ook dit roept twijfels op bij uw beweringen omtrent uw herkomst.

Zo werd u tijdens het persoonlijk onderhoud een foto getoond van een moskee van Gogjali en een van een brug in Gogjali. U herkende de moskee noch de brug. U bevestigde verder uitdrukkelijk dat het geen zin had om vragen te stellen over Gogjali omdat u hierop toch niet zou kunnen antwoorden, gelet op het feit dat u amper buiten kwam. Voor Mosul geldt wat dit betreft hetzelfde aangezien u bijna nooit in Mosul stad zou zijn geweest. Ook over Sheikhan liet u uitdrukkelijk optekenen dat het geen zin had om hierover vragen te stellen (zie notities persoonlijk onderhoud, vragen 105-113). Dat u hiermee aangeeft vrijwel niets over deze regio te kunnen vertellen, is hoogst merkwaardig en doet eens te meer twijfelen aan uw herkomst.

Nadat u ermee geconfronteerd werd dat er weinig geloof gehecht kan worden aan uw beweerde afkomst uit de regio rond Mosul en Sheikhan bleef u volhouden wel degelijk afkomstig te zijn van de streek rond Gogjali. U gaf zelf aan informatie te kunnen geven over Gogjali, maar deze informatie bleek slechts vaag en beperkt te zijn. Zo gaf u aan dat er een markt was die zich op een afstand van vijf minuten stappen van jullie huis bevond en ook dat er nog een andere markt was op ongeveer tien minuten stappen. Er zou in de buurt van jullie huis ook een benzinstation zijn met de naam Jabbal Zeytoun. Verder verwees u naar drie scholen die zich in de buurt van Gogjali zouden bevinden (zie info toegevoegd aan het administratief dossier - zie notities persoonlijk onderhoud, vragen 118-122).

U verklaarde verder de voetbalcompetitie te volgen in Irak, maar het is dan wel opmerkelijk dat u geen enkele speler of trainer van de ploeg van Mosul kent (zie notities persoonlijk onderhoud, vragen 123-127). Ook over de komst van IS (Islamitische Staat) in Gogjali kwam u niet verder dan een aantal algemene vaagheden (zie notities persoonlijk onderhoud, vragen 129 en 130). Zo zegt u dat ze van Mosul kwamen, dat vrouwen en kinderen werden meegenomen, dat hun doel was om de regio over te nemen,... Dit alles is vrij algemeen en aldus weinig overtuigend.

U verklaarde vervolgens naar Sheikhan te zijn gevlucht en er twee jaar in een huis te hebben gewoond. Opnieuw dient opgemerkt te worden dat u in dit verband erg incoherente verklaringen aflegde. Enerzijds verklaarde u eerder tijdens het persoonlijk onderhoud dat u de laatste vier (en dus niet twee) jaar in de buurt van Sheikhan heeft gewoond. Bovendien had u eerder ook verklaard niet in Sheikhan zelf te hebben gewoond, maar wel in de buurt van Sheikhan in een dorp genaamd Saroukan. U werd erop gewezen dat u erg incoherente verklaringen aflegde en dat u uw verklaringen wijzigt op het moment dat u op de incoherenties in uw verklaringen wordt gewezen. U antwoordde hierop dat u nooit eerder een persoonlijk onderhoud heeft gehad en dat deze situatie voor u nieuw was, waardoor u soms incoherente antwoorden gaf (zie notities persoonlijk onderhoud, vragen 138-145). Deze uitleg kan niet overtuigen.

Wanneer u werd gevraagd de veiligheidssituatie in de regio rond Sheikhan te beschrijven, legde u opnieuw erg vage verklaringen af: 'De situatie in het algemeen was erg slecht omwille van Daesh: mensen werden vermoord'. Wanneer u werd gevraagd om concreter te zijn, antwoordde u enkel dat het erg slecht was in Sheikhan. Onmiddellijk hierna verklaarde u dan weer dat Daesh nooit in de regio van Sheikhan zou zijn geweest, dat het altijd onder controle heeft gestaan van de peshmerga's en ook dat er recent geen aanslagen zijn geweest in de buurt van Sheikhan (zie notities persoonlijk onderhoud, vragen 146-149). Dit alles is zeer opmerkelijk en wijst er op dat u niet in deze regio heeft verbleven.

Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen hebt u niet aannemelijk gemaakt daadwerkelijk afkomstig te zijn uit de streek rond Gogjali gelegen in de provincie Mosul. Gelet op de ongeloofwaardigheid van uw beweerde regio van herkomst in Irak kan er evenmin enig geloof worden gehecht aan uw asielaanvraag dat er onlosmakelijk mee verbonden is. Immers, aangezien er geen geloof kan gehecht worden aan het feit dat voor uw komst naar België in Mosul heeft verbleven, kan er evenmin

geloof worden gehecht aan de feiten die zich volgens uw verklaringen in deze regio hebben voorgedaan. Bijgevolg maakt u niet aannemelijk dat u gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin en bestaan er evenmin zwaarwegende gronden om aan te nemen dat u bij een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat een verzoeker een reëel risico op ernstige schade loopt omwille van de algemene veiligheidssituatie in het land van herkomst. Artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet beoogt immers bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie dat de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in voornoemd artikel van de Vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging.

Dienaangaande dient opgemerkt te worden dat vele Irakezen binnen Irak verhuisd zijn (eventueel na een eerder verblijf in het buitenland). De geboorteplaats en de oorspronkelijke verblijfplaats(en) vormen derhalve niet noodzakelijk de (actuele) plaats of regio van herkomst. Het aantonen van de laatste verblijfplaats(en) binnen Irak is dan ook essentieel, vermits er op grond van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet geen behoefte aan bescherming is indien een verzoeker afkomstig is uit een regio waar er geen risico op ernstige schade aanwezig is of als de verzoeker over de mogelijkheid beschikt zich in zo'n regio te vestigen.

Het aantonen van uw plaatsen van eerder verblijf vóór uw komst naar België is daarenboven ook in een ander opzicht cruciaal voor de beoordeling van uw nood aan internationale bescherming. Bij een jarenlang verblijf in het buitenland valt immers niet uit te sluiten dat u reeds in een derde land reële bescherming geniet in de zin van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 1° Vw., of dat dit land als een veilig derde land in de zin van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 2° Vw. kan beschouwd worden, waardoor de noodzaak aan en het recht op een subsidiaire beschermingsstatus in België komen te vervallen.

Rekening houdend met het gegeven dat het geweldsniveau en de impact van het conflict in Irak regionaal significant verschillend is (zie de informatie toegevoegd aan uw administratief dossier), en het gegeven dat vele Irakezen binnen Irak om diverse redenen migreren naar andere regio's, kan u, met betrekking tot de vraag of u bij terugkeer een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet, dan ook niet volstaan met een loutere verwijzing naar uw Iraakse nationaliteit, doch moet u enig verband met uw persoon aannemelijk maken ook al is daartoe geen bewijs van individuele bedreiging vereist (RvS 26 mei 2009, nr. 193.523). U bent er met andere woorden toe gehouden om zelf het bewijs van een dergelijk verband met uw persoon te leveren door duidelijkheid te scheppen over uw beweerde plaatsen van eerder verblijf binnen en buiten Irak.

U werd daarom tijdens het persoonlijk onderhoud op de zetel van het CGVS d.d. 8 november 2018 uitdrukkelijk gewezen op het belang van het afleggen van correcte verklaringen met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. U werd in de loop van het persoonlijk onderhoud uitdrukkelijk geconfronteerd met de vaststelling dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw voorgehouden verblijfplaatsen in en/of beweerde regio van herkomst in Irak. U werd er vervolgens op gewezen dat het niet volstaat om louter te verwijzen naar uw Iraakse nationaliteit en dat het voor de beoordeling van uw verzoek om internationale bescherming van uitermate groot belang is dat u een duidelijk zicht geeft op uw eerdere verblijfsplaatsen voor uw komst naar België. Er werd voorts benadrukt dat het gegeven dat u niet recent uit Irak afkomstig bent en/of dat u een tijd in een derde land heeft verbleven op zich niet problematisch is, maar dat het wel belangrijk is dat u deze informatie meedeelt zodat het CGVS de mogelijkheid wordt gegeven uw verzoek om internationale bescherming correct te beoordelen rekening houdend met al uw verklaringen. Er werd tot slot beklemtoond dat indien u het CGVS niet duidelijk maakt waar en onder welke omstandigheden u gedurende de laatste jaren voor uw komst naar België werkelijk heeft verbleven en geen correct zicht biedt op uw werkelijke achtergrond en leefsituatie, u evenmin de door u aangehaalde nood aan bescherming aannemelijk maakt (zie notities persoonlijk onderhoud, vragen 116-118).

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat u niet de waarheid heeft verteld over waar u verbleven heeft voor uw komst naar België. Desondanks het feit dat het CGVS u uitgebreid de kans heeft geboden hierover klaarheid te scheppen, blijft u ook na confrontatie met de bevindingen van het CGVS volharden in uw verklaringen, dit in weerwil van de plicht tot medewerking die op uw schouders rust. Door uw gebrekkige medewerking op dit punt verkeert het Commissariaat-generaal in het ongewisse over waar u voor uw aankomst in België in Irak of elders leefde, onder welke omstandigheden, en om welke redenen u uw werkelijke streek van herkomst verlaten heeft. Door bewust de ware toedracht op dit punt, dat de kern van uw asielrelaas raakt, te verzwijgen maakt u bijgevolg niet aannemelijk dat u bij een terugkeer naar Irak een reëel risico op ernstige schade loopt.

Volledigheidshalve dient nog opgemerkt te worden dat het niet aan het CGVS toekomt om te speculeren over uw verblijfplaatsen binnen en buiten Irak, noch over het element of u afkomstig bent van een regio waar geen risico aanwezig is (RvV 9 juni 2017, nr. 188 193). De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen moet evenmin bewijzen dat uw verklaringen over uw persoonlijke omstandigheden onwaar zouden zijn, en het is evenmin zijn taak om zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen. Het is daarentegen uw taak om uw verzoek om internationale bescherming te staven en dit geldt onverkort wat betreft de subsidiaire beschermingsstatus. Het komt bijgevolg aan u toe om de verschillende elementen van uw relaas toe te lichten en alle elementen die de met het onderzoek van het verzoek belaste instantie relevant acht voor de beoordeling van uw verzoek om internationale bescherming, aan te reiken. Uit wat voorafgaat blijkt dat u hierin manifest faalt.

Het CGVS erkent dat het een samenwerkingsplicht heeft, in de zin dat het de door u aangebrachte elementen moet beoordelen rekening houdend met de informatie over het land van herkomst en dat het er toe gehouden is na te gaan of er onder de door u aangebrachte elementen, elementen zijn die wijzen op een gegronde vrees of een reëel risico en die zo nodig bijkomend te onderzoeken. Een onderzoek in die zin werd uitgevoerd. Rekening houdend met alle relevante feiten in verband met uw land van herkomst, en na een grondig onderzoek van alle door u afgelegde verklaringen en de door u overgelegde stukken dient evenwel besloten te worden dat er in uw hoofde geen elementen voorhanden zijn die wijzen op een gegronde vrees tot vervolging of een reëel risico op ernstige schade bij terugkeer.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekschrift

In een eerste middel voert verzoeker de schending aan van de artikelen 48/3 en 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet), van het redelijkheidsbeginsel en de materiële motiveringsplicht als algemene beginselen van behoorlijk bestuur.

Verzoeker overloopt het determinerend motief van de beslissing, waarbij hem wordt verweten geen duidelijkheid te verschaffen over zijn eerdere verblijfplaatsen in Irak. Nochtans, zo beweert verzoeker, heeft hij tijdens zijn gehoor verschillende keren herhaald dat hij niet uitgebreid werd bevraagd over zijn geboorteplaats en zijn verblijfplaatsen in Irak. Verzoeker oppert dat hij snel enkele vragen kreeg afgevuurd en bondig diende te antwoorden, waarbij hij niet de kans kreeg zijn situatie uiteen te zetten en niet werd bijgestaan door een raadsman. Verzoeker legt uit dat hij in 1999 geboren is in Malkichan, dat hij door zijn moeder werd afgestaan en dat hij met het gezin van zijn oom verhuist is naar Gogjali waar hij heeft verbleven tot de komst van IS in 2014. Van 2014 verhuisde hij met het gezin van zijn oom van Gogjali naar Sheikhan, zo zet verzoeker uiteen, waar hij tot zijn vertrek in 2018 heeft verbleven. Volgens verzoeker heeft hij geen inconsistente verklaringen afgelegd en is hij eerlijk geweest over zijn verblijfplaatsen voor zijn komst naar België.

Betreffende de bewijzen van identiteit en nationaliteit werd door de commissaris-generaal opgemerkt dat verzoeker enkel kopieën kan voorleggen. Verzoeker stelt dat hij bij zijn vlucht geen asiëldocumenten heeft voorbereid en dat hij niet heeft stilgestaan bij het belang van originele documenten bij een eventuele asielaanvraag. Volgens verzoeker komt de informatie op de kopieën trouwens overeen met hetgeen werd vermeld op haar documenten.

Naar aanleiding van het verwijt dat verzoeker onvoldoende kennis zou hebben van Gogjali en Sheikhan merkt hij op dat er geen enkele vraag werd gesteld over zijn asiërelaas, waardoor de commissaris-generaal niet kon vaststellen dat verzoeker amper zijn huis verliet omwille van een vrees voor bloedwraak, waardoor het niet verwonderlijk is dat hij geen details kon geven over de steden. Verzoeker wijst erop dat hij wel voldoende informatie kon geven over de directe omgeving waar hij opgroeide, waarbij verzoeker de gegevens citeert over markten en scholen in Gogjali en buurdorpen van Sheikhan. Naar het oordeel van verzoeker heeft de verwerende partij zich enkel gefocust op de vragen waarop verzoeker geen antwoord wist en werd de rest van het gehoor naast zich neergelegd. Verzoeker verbaast zich over het feit dat geen enkele vraag werd gesteld omtrent zijn asiërelaas, waardoor volgens hem het redelijkheidsbeginsel en het zorgvuldigheidsbeginsel werden geschonden.

2.2. Nieuwe elementen

Middels een aanvullende nota van 7 juni 2019 voegt de commissaris-generaal de verwijzing toe naar het *EASO COI Report Iraq: Security Situation* van maart 2019.

2.3. Bevoegdheid

Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal beschikt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl.St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop.

Op grond van artikel 49/3 van de vreemdelingenwet wordt verzoekers asielaanvraag hierna bij voorrang onderzocht in het kader van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

Wanneer aan de bestreden beslissing een substantiële onregelmatigheid kleeft die door de Raad niet kan worden hersteld, of wanneer er essentiële elementen ontbreken die inhouden dat de Raad niet kan komen tot een bevestiging of een hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen hiertoe te moeten bevelen, kan de Raad de beslissing van de commissaris-generaal op grond van artikel 39/2, §1, tweede lid, 2° van de vreemdelingenwet vernietigen.

2.4. De bewijslast

Het wettelijke kader omtrent de bewijslast wordt heden uiteengezet in de artikelen 48/6 en 48/7 van de vreemdelingenwet, die de omzetting betreffen van artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1, van de richtlijn 2013/32/EU en bijgevolg in het licht van deze Unierechtelijke bepaling dienen gelezen te worden.

De in artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU vervatte 'beoordeling van feiten en omstandigheden' in het kader van een onderzoek naar aanleiding van een verzoek om internationale bescherming, verloopt in twee onderscheiden fasen.

De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen. De in artikel 4, lid 1, van de richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1, van de richtlijn 2013/32/EU beoogde samenwerkingsplicht houdt in dat het in beginsel aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek, zoals vermeld in artikel 48/6, §1, tweede lid, van de vreemdelingenwet, zo spoedig mogelijk aan te brengen. Hij moet een inspanning doen om dit verzoek te onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal.

Indien de door de verzoeker aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, is het aan de met het onderzoek belaste instanties om actief met de verzoeker samen te werken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Daarnaast dienen deze instanties ervoor te zorgen dat nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van oorsprong en, waar nodig, in landen van doorreis.

De tweede fase betreft de beoordeling in rechte van deze gegevens door de met het onderzoek belaste instanties, waarbij wordt beslist of in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de vreemdelingenwet, voor de toekenning van internationale bescherming (HvJ 22 november 2012, C-277/11, *M.*, pt. 64-68).

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5, van de vreemdelingenwet moet, naast de door verzoeker afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land

van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit, alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4, van de vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan."*

2.5. Beoordeling

2.5.1. In de bestreden beslissing, waarbij de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus worden geweigerd, wordt in de eerste plaats opgemerkt dat er in hoofde van verzoeker geen bijzondere procedurele noden vastgesteld kunnen worden.

De commissaris-generaal zet in de beslissing uiteen dat de bewijslast over de gegrondheid van een verzoek om internationale bescherming in beginsel bij de asielzoeker rust en dat hij in het kader van de samenwerkingsplicht informatie dient te verzamelen over de algemene situatie in het land van herkomst. De verzoeker, zo vervolgt de commissaris-generaal, is de enige partij die informatie over zijn persoonlijke omstandigheden kan verschaffen, waarbij deze zijn volle medewerking dient te verlenen omtrent de elementen die zijn opgesomd in artikel 48/6, §1, tweede lid van de vreemdelingenwet, waaronder identiteit, nationaliteit, leeftijd, achtergrond, plaatsen van eerder verblijf, etc. De commissaris-generaal stelt evenwel vast dat verzoeker duidelijk niet heeft voldaan aan de op hem rustende medewerkingsplicht.

In de eerste plaats wordt in de beslissing aangestipt dat er geen geloof kan worden gehecht aan de beweerde regio van herkomst van verzoeker, die belangrijk is voor de inschatting van de vrees voor vervolging en de nood aan subsidiaire bescherming. De commissaris-generaal stelde vast dat verzoeker aanvankelijk verklaarde zijn hele leven in Gogjali bij Mosul te hebben gewoond, terwijl hij op het Commissariaat-generaal verklaarde dat hij altijd in Malkichan bij Sheikhan heeft gewoond en dat hij allerhande incoherente verklaringen aflegde toen er verduidelijking werd gevraagd. De commissaris-generaal stipt aan dat de uiteenlopende versies van verzoeker de geloofwaardigheid van zijn verklaringen over zijn verblijfplaatsen in Irak ondermijnen.

Met betrekking tot de neergelegde documenten merkt de commissaris-generaal op dat het om kopieën gaat van zijn identiteitskaart en nationaliteitsbewijs die geen bewijswaarde hebben.

De commissaris-generaal merkt ook op dat verzoeker geen woord Arabisch spreekt hetgeen opvallend is indien verzoeker, zoals hij beweert, zijn ganse leven in Centraal-Irak zou hebben gewoond en dat hij de vragen in verband met Gogjali of de streek rond Sheikhan nauwelijks kon beantwoorden.

Ook over de opkomst van IS en de veiligheidssituatie in de regio rond Sheikhan bleken de verklaringen van verzoeker volgens de commissaris-generaal vrij algemeen en weinig overtuigend.

In de bestreden beslissing wordt besloten dat geen geloof kan worden gehecht aan de afkomst van verzoeker uit Gogjali in de provincie Mosul, waardoor evenmin geloof kan worden gehecht aan zijn asielrelaas dat daar onlosmakelijk mee verbonden is. Bijgevolg, zo stelt de commissaris-generaal, komt verzoeker niet in aanmerking voor de vluchtelingenstatus, noch voor de subsidiaire beschermingsstatus zoals bedoeld in artikel 48/4, §2, a) en b) van de vreemdelingenwet.

De commissaris-generaal wijst erop dat het ook met het oog op de toekenning van de subsidiaire bescherming zoals bedoeld in artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet van belang is om de plaatsen van eerder verblijf aan te tonen in het licht van de aanwezigheid van een intern vestigingsalternatief in de zin van artikel 48/5, §3 van de vreemdelingenwet of in geval van reële bescherming in een derde land in de zin van artikel 57/6, §3, eerste lid, 1° of een veilig derde land in de zin van artikel 57/6, §3, eerste lid, 2° van de vreemdelingenwet.

2.5.2. Het redelijkheidsbeginsel is enkel dan geschonden wanneer er een kennelijke wanverhouding bestaat tussen de motieven van de beslissing en haar besluit.

2.5.3. Het zorgvuldigheidsbeginsel houdt in dat het bestuur zijn beslissing op zorgvuldige wijze moet voorbereiden. Dit impliceert dat de beslissing dient te steunen op werkelijk bestaande en concrete feiten die met de vereiste zorgvuldigheid werden vastgesteld. De zorgvuldigheid verplicht de overheid onder meer om zorgvuldig te werk te gaan bij de voorbereiding van de beslissing en ervoor te zorgen dat de feitelijke en juridische aspecten van het dossier deugdelijk onderzocht worden, zodat de overheid met kennis van zaken kan beslissen (RvS 22 november 2012, nr. 221.475).

2.5.4. De materiële motiveringsplicht houdt in dat iedere administratieve rechtshandeling moet steunen op motieven waarvan het feitelijk bestaan naar behoren bewezen is en die in rechte ter verantwoording van die handeling in aanmerking kunnen worden genomen (RvS 13 augustus 2013, nr. 224.475).

2.5.5. Het door verzoekers geschonden geachte artikel 48/3 van de vreemdelingenwet schrijft voor dat *“(d)e vluchtelingenstatus wordt toegekend aan de vreemdeling die voldoet aan de voorwaarden van artikel 1 van het Verdrag betreffende de status van vluchtelingen dat op 28 juli 1951 te Genève tot stand is gekomen, zoals gewijzigd bij het Protocol van New York van 31 januari 1967”*. Om als vluchteling te worden erkend, dient de vreemdeling aan te tonen dat hij vervolgd wordt omwille van één van de in artikel 1, A, (2), van het Vluchtelingenverdrag vermelde redenen, te weten zijn ras, godsdienst, nationaliteit, het behoren tot een bepaalde sociale groep of zijn politieke overtuiging (cf. RvS 9 januari 2007, nr. 166.421).

2.5.6. Artikel 48/4 van de vreemdelingenwet bepaalt het volgende:

“§ 1.

De subsidiaire beschermingsstatus wordt toegekend aan de vreemdeling, die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en die geen beroep kan doen op artikel 9ter, en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst, of in het geval van een staatloze, naar het land waar hij vroeger gewoonlijk verbleef, terugkeert, een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals bepaald in paragraaf 2 en die zich niet onder de bescherming van dat land kan of, wegens dat risico, wil stellen en niet onder de uitsluitingsgronden zoals bepaald in artikel 55/4, valt.

§ 2.

Ernstige schade bestaat uit:

a) doodstraf of executie; of,

b) foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing van een verzoeker in zijn land van herkomst; of,

c) ernstige bedreiging van het leven of de persoon van een burger als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.”

2.5.7. Van een asielzoeker mag worden verlangd dat hij zo spoedig mogelijk alle elementen indient die vereist zijn voor de beoordeling van zijn verzoek om internationale bescherming, waaronder documentatie en verklaringen over onder andere zijn leeftijd, achtergrond, identiteit, nationaliteit(en) en plaats(en) van eerder verblijf (artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU van het Europees Parlement en de Raad van 13 december 2011 inzake normen voor de erkenning van onderdanen van derde landen of staatlozen als personen die internationale bescherming genieten, voor een uniforme status voor vluchtelingen of voor personen die in aanmerking komen voor subsidiaire bescherming, en voor de inhoud van de verleende bescherming en artikel 48/6, §1 van de vreemdelingenwet).

2.5.8. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoeker bij de Dienst Vreemdelingenzaken verklaarde geboren te zijn op 4 december 1999 in Gogjali in de in de provincie Mosul en aldaar tot aan zijn vertrek te hebben gewoond (AD, stuk 16, Verklaring DVZ, 26 september 2018, persoonsgegevens). Verzoeker bevestigde later dat dit eerste interview qua communicatie goed verlopen was (AD, stuk 6, notities van het persoonlijk onderhoud, 8 november 2018, p. 5). Bij zijn persoonlijk onderhoud op het Commissariaat-

generaal op 8 november 2018 legde verzoeker een kopie neer van een identiteitskaart en een kopie van zijn nationaliteitsbewijs (AD, stuk 13, Documenten). Verzoeker verklaarde dan geboren te zijn in Malkichan bij Sheikhan (AD, stuk 6, notities van het persoonlijk onderhoud, 8 november 2018, p. 3), maar stelde dat hij later naar Gogjali was verhuisd. Verzoeker situeerde deze verhuis zowel in 1999, als in 2000 als in 2010 (*Ibid.*) en stelde daarna dat hij in Gogjali was opgegroeid en de laatste viertal jaar in Sheikhan had gewoond (*Ibid.*). Verzoeker preciseert dat hij niet in Sheikhan zelf verbleef, maar in Saroukan (*Ibid.*), hoewel hij dit dorp niet kan situeren ten opzichte van Sheikhan (*Ibid.*, p. 6). Verzoeker kan de reis tussen Gogjali en Sheikhan niet schetsen en herkent de foto van de moskee en een brug in Gogjali niet (AD, stuk 14, Gogjali, google maps + AD, stuk 6, notities van het persoonlijk onderhoud, 8 november 2018, p. 6). Verzoeker geeft tijdens zijn onderhoud toe dat hij niet zou kunnen antwoorden op vragen over de stad Mosul en evenmin over Gogjali en Seikhan (*Ibid.*, p. 6). Het is bovendien opvallend dat verzoeker verklaarde helemaal geen Arabisch te spreken, hoewel hij zelf aangaf dat de Arabische bevolkingsgroep de meerderheid uitmaakte in Gogjali (*Ibid.*, p. 4).

2.5.9. De neergelegde kopieën van de identiteitskaart en het nationaliteitsbewijs (AD, stuk 13, documenten) bieden geen uitsluitel over de plaats(en) waar verzoeker voor zijn komst naar België heeft verbleven. Aangezien de identiteit en de Iraakse nationaliteit van verzoeker *an sich* niet ter discussie staan, zijn deze documenten weinig dienstig ter inschatting van de behoefte aan internationale bescherming. Bovendien kan de authenticiteit van deze stukken hoegenaamd niet worden gegarandeerd en slaagt verzoeker er tot op heden niet in originele identiteits- en reisdocumenten voor te leggen. In zijn middel stelt verzoeker dat hij bij zijn vlucht geen asiëdocumenten heeft voorbereid, maar verzoeker slaagt er meer dan een jaar na zijn vertrek uit zijn land van herkomst niet in originele documenten neer te leggen, waardoor de Raad zich enkel kan baseren op de weinig geloofwaardige verklaringen van verzoeker.

2.5.10. Het determinerend motief van de bestreden beslissing bestaat erin dat de bijzonder incoherente en tegenstrijdige verklaringen van verzoeker over zijn woonplaatsen, zijn gebrek aan kennis van het Arabisch en het verzuim om originele identiteits- en reisdocumenten neer te leggen de geloofwaardigheid van zijn verblijf in het district Mosul in de provincie Ninewa in Centraal Irak volledig onderuit halen.

2.5.11. De bewering van verzoeker in zijn middel dat hij tijdens zijn gehoor zou hebben aangedrongen om meer uitgebreid gehoord te worden over zijn geboorteplaats en zijn verblijfplaatsen in Irak mist feitelijke grondslag. De Raad stelt op grond van het administratief dossier vast dat het persoonlijk onderhoud meer dan twee uur heeft geduurd en dat verzoeker meermaals de mogelijkheid kreeg zijn verblijfssituatie in Irak uit te klaren. Hij kan niet voorhouden dat hij werd onderworpen aan een spervuur van vragen en bondig diende te antwoorden. Verzoekers bewering dat hij geen inconsistente verklaringen zou hebben afgelegd en steeds eerlijk is geweest over zijn verblijfplaatsen staat haaks op de gegevens van het administratief dossier (zie punt 2.5.8.).

In zijn middel oppert verzoeker dat de commissaris-generaal zich enkel focust op de vragen waarop verzoeker geen antwoord weet, maar hij slaagt er niet in om te verduidelijken op welke wijze de vragen waarop verzoeker wel heeft kunnen antwoorden zouden toelaten de regio te bepalen waar hij werkelijk zou hebben verbleven.

Ook de stelling van verzoeker dat hij amper zijn huis verliet omwille van zijn vrees voor bloedwraak valt moeilijk te rijmen met zijn verklaring dat hij tot de zesde klas naar school zou zijn geweest in Gogjali, (AD, stuk 6, notities van het persoonlijk onderhoud, 8 november 2018, p. 4), waardoor van hem mag worden verwacht dat hij meer informatie kan verstrekken over zijn leefomgeving en minstens basisnoties van het Arabisch zou moeten hebben. Het is bovendien opvallend dat verzoeker zichzelf in zijn land van herkomst als student omschrijft (AD, stuk 16, Verklaring DVZ, 26 september 2018, persoonsgegevens) indien hij werkelijk slechts tot 12-jarige leeftijd naar school zou zijn geweest. Verzoeker zou ook gedurende vier jaar, ten tijde van de opkomst van Daesh, in Sheikhan hebben verbleven, maar hij blijkt niet in staat om één veiligheidsincident te beschrijven dat zich in die periode heeft voorgedaan en beperkt zich voorts tot het nietszeggende: "*Het was slecht in Sheikhan*" (AD, stuk 6, notities van het persoonlijk onderhoud, 8 november 2018, p. 8). Er kan op basis van het gehoorrapport geenszins worden geconcludeerd dat verzoeker deugdelijke verklaringen zou hebben afgelegd over zijn regio van verblijf.

In zijn middel slaagt verzoeker er niet in de pertinente vaststellingen van de commissaris-generaal op basis van het persoonlijk onderhoud aan het wankelen te brengen. De overwegingen van de commissaris-generaal zijn gestoeld op een deugdelijke feitenvinding en er kan redelijkerwijs uit worden afgeleid dat verzoekers werkelijke verblijfplaats in Irak onduidelijk blijft.

2.5.12. Waar verzoeker zich beklaagt over het feit dat er geen vragen werden gesteld over zijn asielaanvraag, merkt de Raad op dat het met het oog op de beoordeling van de gegrondheid van de aanvraag of het reële karakter van het risico op ernstige schade in de eerste plaats cruciaal is om een duidelijk beeld te krijgen van de werkelijke regio van herkomst van de betrokkene. Zoals in de bestreden beslissing uitvoerig wordt toegelicht, kon de commissaris-generaal op basis van zijn vaststellingen rechtsgeldig concluderen dat er geen geloof kan worden gehecht aan het feit dat verzoeker voor zijn komst naar België in het district Mosul zou hebben verbleven, waardoor er evenmin geloof kan worden gehecht aan de feiten die zich volgens hem in deze regio hebben voorgedaan en waardoor verzoeker evenmin in aanmerking komt voor de erkenning als vluchteling conform artikel 48/3 van de vreemdelingenwet, noch voor de toekenning van de subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de vreemdelingenwet.

2.5.13. Wat de subsidiaire bescherming betreft zoals bedoeld in artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet, stelt de Raad vast dat de commissaris-generaal ruimschoots is tegemoet gekomen aan zijn samenwerkingsplicht omdat hij uitgebreide informatie over de veiligheidssituatie in verzoekers land van herkomst ter beschikking heeft gesteld (AD, stuk 14, Landeninformatie), die middels de aanvullende nota werd geüpdatet (Aanvullende nota CGVS, 7 juni 2019). Uit een analyse van deze landeninformatie blijkt dat het geweldsniveau en de impact van het geweld in Irak regionaal erg verschillend zijn, waardoor specifiek rekening dient te worden gehouden met de regio in zijn land van herkomst waarvan verzoeker werkelijk afkomstig is, c.q. waar hij op duurzame wijze heeft verbleven. Aangezien verzoeker evenwel geen zicht biedt op zijn werkelijke verblijfplaats in zijn land van herkomst, kan hem de subsidiaire bescherming niet worden toegekend. De commissaris-generaal stelt hieromtrent in de bestreden beslissing het volgende: *“Dienaangaande dient opgemerkt te worden dat vele Irakezen binnen Irak verhuisd zijn (eventueel na een eerder verblijf in het buitenland). De geboorteplaats en de oorspronkelijke verblijfplaats(en) vormen derhalve niet noodzakelijk de (actuele) plaats of regio van herkomst. Het aantonen van de laatste verblijfplaats(en) binnen Irak is dan ook essentieel, vermits er op grond van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet geen behoefte aan bescherming is indien een verzoeker afkomstig is uit een regio waar er geen risico op ernstige schade aanwezig is of als de verzoeker over de mogelijkheid beschikt zich in zo'n regio te vestigen.*

Het aantonen van uw plaatsen van eerder verblijf vóór uw komst naar België is daarenboven ook in een ander opzicht cruciaal voor de beoordeling van uw nood aan internationale bescherming. Bij een jarenlang verblijf in het buitenland valt immers niet uit te sluiten dat u reeds in een derde land reële bescherming geniet in de zin van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 1° Vw., of dat dit land als een veilig derde land in de zin van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 2° Vw. kan beschouwd worden, waardoor de noodzaak aan en het recht op een subsidiaire beschermingsstatus in België komen te vervallen.

Rekening houdend met het gegeven dat het geweldsniveau en de impact van het conflict in Irak regionaal significant verschillend is (zie de informatie toegevoegd aan uw administratief dossier), en het gegeven dat vele Irakezen binnen Irak om diverse redenen migreren naar andere regio's, kan u, met betrekking tot de vraag of u bij terugkeer een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet, dan ook niet volstaan met een loutere verwijzing naar uw Iraakse nationaliteit, doch moet u enig verband met uw persoon aannemelijk maken ook al is daartoe geen bewijs van individuele bedreiging vereist (RvS 26 mei 2009, nr. 193.523). U bent er met andere woorden toe gehouden om zelf het bewijs van een dergelijk verband met uw persoon te leveren door duidelijkheid te scheppen over uw beweerde plaatsen van eerder verblijf binnen en buiten Irak.

(...)

Volledigheidshalve dient nog opgemerkt te worden dat het niet aan het CGVS toekomt om te speculeren over uw verblijfplaatsen binnen en buiten Irak, noch over het element of u afkomstig bent van een regio waar geen risico aanwezig is (RvV 9 juni 2017, nr. 188 193). De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen moet evenmin bewijzen dat uw verklaringen over uw persoonlijke omstandigheden onwaar zouden zijn, en het is evenmin zijn taak om zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen. Het is daarentegen uw taak om uw verzoek om internationale bescherming te staven en dit geldt onverkort wat betreft de subsidiaire beschermingsstatus. Het komt bijgevolg aan u toe om de verschillende elementen van uw aanvraag toe te lichten en alle elementen die de met het onderzoek van het verzoek belaste instantie relevant acht voor de beoordeling van uw verzoek om internationale bescherming, aan te reiken. Uit wat voorafgaat blijkt dat u hierin manifest faalt.”

2.5.14. Er werd geen schending aannemelijk gemaakt van artikel 48/3 en/of artikel 48/4 van de vreemdelingenwet. Verzoeker toont niet aan dat de commissaris-generaal bepaalde elementen niet of onvoldoende zou hebben onderzocht. De bestreden beslissing steunt op deugdelijke feitelijke en juridische overwegingen en de motieven staan niet in kennelijke wanverhouding tot het besluit. Er is geen sprake van een schending van het redelijkheids- en/of het zorgvuldigheidsbeginsel, noch van de motiveringsplicht als beginselen van behoorlijk bestuur.

Het enig middel is ongegrond.

In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van de verzoekende partij geen vrees voor vervolging in de zin van de artikelen 1, A, (2), van het Vluchtelingenverdrag en 48/3 van de vreemdelingenwet, of geen reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet, in aanmerking worden genomen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op dertien augustus tweeduizend negentien door:

dhr. F. TAMBORIJN,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. S. BEERNAERTS,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

S. BEERNAERTS

F. TAMBORIJN